

Lingua luvita

Na Galipedia, a Wikipedia en galego.

O **luvita**^[1] é unha lingua anatólia emparentada co hitita-nesita e co palaíta. Falouse no sur de Anatolia no II e no I milenio antes da nosa era. Sobreviviu á caída do Imperio hitita e dela derivaron o milio, e logo o licio.

Ao contrario do hitita-nesita e do palaíta, non foi demasiado influenciada polo hatti, que non será polo tanto un substrato do *luvita*.

A lingua *luvita*, minoritaria no seo da administración hitita, escribiuse por medio da escritura cuneiforme. Con todo, a partir do século -XV desenvolveuse unha escritura particular, chamada escritura xeroglífica hitita e a maioría das inscricións, de carácter esencialmente documental, que empregan esta escritura transcriben un dialecto do *luvita*. Atopáronse inscricións en luvita xeroglífico no norte da actual Siria, de época tan recente como o século -VI. Estes xeroglíficos hititas non semellan estar emparentados cos xeroglíficos exipcios ou cretenses e considéranse unha invención local.

Notas

- "Entrada luvita en Digalego". Consultado o 31 de outubro de 2017.

Véxase tamén

Outros artigos

- lingüística
 - linguas do mundo
 - linguas indoeuropeas
 - linguas anatólias

Luvita *luwili*

Falado en: Anatolia

Total de falantes: 600 a.C

Familia: Indoeuropea
 Linguas anatólicas

Luvita

Códigos de lingua

ISO 639-1: --

ISO 639-2: ---

ISO 639-3: xlu (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=xlu)

Traído desde "https://gl.wikipedia.org/w/index.php?title=Lingua_luvita&oldid=5219863"

A última edición desta páxina foi o 10 de agosto de 2019 ás 10:01.

Todo o texto está dispoñible baixo a licenza [Creative Commons recoñecemento compartir igual 3.0](#); pódense aplicar termos adicionais. Consulte os [termos de uso](#) para obter máis información.

Wikipedia® é unha marca rexistrada da [Wikimedia Foundation, Inc.](#), unha organización sen fins lucrativos.